

KOM NOU!

ZEG NU ZELF, WAT EEN VRIEND... Je zit in grote problemen, je moet alle zeilen bijzetten om letterlijk je kop boven water te houden en je beste vriend loopt je straal voorbij. Zou jij dat waarderen? Deze ervaring maakten de discipelen mee. Tijdens een overtocht op het meer -op het meer van Gennesaret kon het flink spoken met verraderlijke valwinden- komt het bootje met discipelen in zwaar weer. Jezus ziet het ondanks dat het ongeveer drie uur 's nachts was. Hij wandelt over het water aan ze voorbij. Dat blijkt uit vers 48. *En Hij zag dat zij veel moeite moesten doen om het schip vooruit te krijgen, want zij hadden de wind tegen; en omstreeks de vierde nachtwake kwam Hij, lopend op de zee, naar hen toe en wilde hun voorbijgaan.* Niet te geloven, het wandelen over het meer is al bijzonder, maar onbegrijpelijk is voor mij dat Hij voorbij loopt. Laat Jezus Zijn volgelingen in de steek?

Het is altijd goed om een tekst in de juiste context te lezen. Daarom eerst een situatieschets. Die dag had net de spijziging van de 5000 plaatsgevonden. Deze gebeurtenis deed een schokgolf door het land gaan. De Joden zagen hun Messias. Zij wilden Hem dwingen koning te worden om tegen de overheersing te strijden (Joh. 6: 14). Ook de overheersers werden gealarmeerd. Pilatus was op de hoogte van die geruchten: *'U bent de Koning van de Joden?'* (M. 15:2).

De situatie was bedreigend. Nooit lezen wij dat Jezus Zijn volgelingen dwingt, maar nu wel: *En meteen dwong Hij Zijn discipelen in het schip te gaan...* Het gevaar op ontvoering door de menigte was te groot. De enige uitweg was vluchten over het meer. Jezus blijft achter en stuurt de menigte weg. Maar de vluchtweg bleek verraderlijk: valwinden brengen het bootje in gevaar. De volgelingen begrepen de spijziging al niet en nu zien ze een figuur over het water lopen.

En toen zij Hem zagen lopen op de zee, dachten zij dat het een spook was en schreeuwden luid, want allen zagen Hem en raakten in verwarring; en meteen sprak Hij met hen en zei tegen hen: Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd.

Er staat uitdrukkelijk *allen*, dus van gezichtsbedrog van een enkeling is geen sprake. Logisch dat je dan compleet van de kaart bent. Ze menen een geest te zien. De natuurwetten 'verbieden' dat mensen over water kunnen lopen, zoveel nuchter verstand hadden die vissers wel. Geloof in bovennatuurlijke dingen was in die tijd ook niet normaal. Ook Zacharias -toch een diep gelovig man- weet: kinderen krijgen op onze leeftijd? Kom nou. Zo werkt de natuur niet!

Ik ben het (ἐγώ εἰμι; ego eimi). Diezelfde uitdrukking komen we ook tegen in Ex. 3: 14 *En God zei tegen Mozes: IK BEN DIE IK BEN.* Ook zei Hij: *Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij naar u toe gezonden.* Door zulke subtiel taalgebruik geeft Jezus aan God te zijn.

En Hij klom bij hen in het schip en de wind ging liggen; en zij waren innerlijk volkomen buiten zichzelf en zij verwonderden zich, want zij hadden bij het wonder van de broden niets begrepen, omdat hun hart verhard was.

Markus is duidelijk en eerlijk. De discipelen hadden de tekenen gezien en niet begrepen of verkeerd geïnterpreteerd. De daden die God deed: het geven van manna en de spijziging zijn verhalen die je naast elkaar kunt leggen. Ook bij Mozes (Ex. 33: 22) en Elia (1 Kon.19: 11-13) vind je zulke parallellen. Als God voorbij gaat is dat niet in de storm, maar in de stilte. Jezus deed dit ook zodat de volgelingen Zijn goddelijke natuur zouden begrijpen. Hij is Heer en Meester over de natuur. Ps. 104: 3 *Hij maakt de zoldering van Zijn hemelzalen op de wateren, maakt van de wolken Zijn wagen, wandelt op de vleugels van de wind.*

De discipelen zagen dit niet onmiddellijk in, maar staan wij wel open voor een God Die ingrijpt? Of hebben natuurwetten het bij ons altijd voor het zeggen? Dat laatste, kom nou! ■